

.....

Door Joep

Bedrijfsleven en Zorg: Niet te vergelijken.....of toch wel?

U kent ze wel. Die succesvolle ondernemers die met enige regelmaat gevraagd en ongevraagd de overheid en de zorg van advies dienen over hoe ze hun organisatie sterk zouden kunnen verbeteren. Daarbij gebruiken ze vanzelfsprekend hun ervaring in het bedrijfsleven. Daar is het hun tenslotte gelukt dus dat zou ook binnen de zorg moeten kunnen werken.

Tussen het adviesrapport van de vroegere CEO van Philips, Wisse Dekker, in de jaren tachtig tot recent dat van de oude baas van TNT, Peter Bakker, hebben velen zich hiermee bezig gehouden. En niet echt met veel resultaat. De meeste rapporten zijn in de la verdwenen en er is verrassend weinig mee gebeurd.

Dat komt omdat er tussen de zorg en het bedrijfsleven een aantal fundamentele verschillen zitten. Als een bedrijf regelmatig slecht in het nieuws komt heeft dat gevolgen voor de afname van hun product. Dat product zal door een slecht imago steeds minder afgenomen worden. In de zorg ligt dat anders. Een aantal jaren geleden lag de jeugdzorg door allerlei incidenten geregeld zwaar onder vuur en stapelde de kritiek zich op. In diezelfde periode nam de vraag naar jeugdzorg fors toe! Hoe slechter de jeugdzorg in het nieuws kwam des te meer geld kwam er voor beschikbaar. Een ander voorbeeld. Het bedrijfsleven opereert in een markt. Voor vele onderdelen van de zorg geldt dat helemaal niet. Marktwerking werkt alleen als er een markt is die werkt! Daar waar concurrentie tot kwaliteitsverbetering en kosten reductie kan leiden speelt dat als er geen echte markt is veel minder. Tegelijkertijd is de maatschappelijke druk op zorginstellingen

weer veel groter dan in het bedrijfsleven. Het is niet voor niets dat de gemiddelde zittingsduur van een ziekenhuis bestuurder fors lager is dan van zijn collega's in de non profitsector. Over hun salarissen wordt trouwens amper gesproken terwijl de salarissen van zorgbestuurders een constant punt van discussie vormen.

Valt er dan niets van elkaar te leren? Zeker wel. Bijvoorbeeld op het gebied van logistiek, technologie en niet in de laatste plaats klantgerichtheid. De zorg kan en moet inzetten op meer gastvrijheid, betere bejegening, fatsoenlijke informatie, procesverbetering en een plezierige verblijfs- en werkomgeving. Daarover kunnen we veel van het bedrijfsleven leren. En andersom? Valt dan ook iets te leren? Ja natuurlijk! Psychische ziektes leiden tot veel ziekteverzuim, overlast en criminaliteit. De economische gevolgen daarvan zijn enorm. Je hoort er zelden iemand over. Meer en tijdige inzet van geestelijke gezondheidszorg in bedrijven kunnen die negatieve gevolgen behoorlijk verkleinen. Het rendement van die inzet betaalt zich dubbel en dwars terug. In plaats van dat de ene sector de ander de maat neemt zou een meer gelijkwaardige uitwisseling van ervaring en deskundigheid heel veel meer kunnen opleveren. Een dergelijk rapport zou geen 'Wisse' dood hoeven sterven en het zou zorgen dat er echt meer voor de 'Bakker' komt.

Joep Verbugt
Voorzitter Raad van Bestuur GGzE